

6551 1/4 30: I. Beh. af F. t. L. ang. Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m. 6552

[Pürschel.]

fuldmægtigenes Praksis har vist sig paa andre Punkter, der naturligvis vil bortfalde ved dette Forslags Gennemførelse, men som i og for sig ikke rører ved det, hvorpaa man har bygget de principielle Betæneligheder. Imidlertid var der fra alle Sider Enighed om, at man vilde gennemføre dette Forslag om Afskaffelse af Dommerfuldmægtigenes Ret til privat Praksis med den nødvendige anden Side deraf, at de statsansattes. Men saa fik daværende Justitsminister Rytter den ulykkelige Idé, at han vilde bevare det, han afskaffede; thi det er det, som dette Lovforslag er Udtryk for, det er Udtryk for, at man vil bevare en Ting, som man ønsker at afskaffe. Denne Opgave er naturligvis vanskelig at løse. Man vil afskaffe Befolkningens Adgang til at faa en let og forholdsvis billig Adgang til Retshjælp paa Dommerkontorerne, og man vil samtidig bevare denne Adgang, og derfor har man nu faaet dette Amphibium — jeg haaber, dette Udtryk kan passere — af et Lovforslag, som her foreligger. Det skal kunne bevæge sig i Vandet og paa Landet med samme Lethed, og det har jo saa ogsaa alle de Mangler, der erfaringsmæssigt er knyttet til ethvert Forsøg paa at konstruere Amphibiebaade, at de bevæger sig lige slet baade i Vandet og paa Landet.

Den højtærede Minister sagde, at Udgifterne vilde ikke blive betydelige, thi Indtægterne ved denne Dokumentaffattelse vilde blive saa betydelige, at de i væsentlig Grad vilde aflaste Udgifterne. Ja det kan jo kun ske under een Forudsætning, nemlig at denne Adgang til at faa Dokumenter skrevet paa Dommerkontorerne vil blive benyttet i en overordentlig udstrakt Grad, saaledes at det store Flertal af disse Dokumenter, der her er Tale om, bliver skrevet paa Dommerkontorerne. Kun ad denne Vej kan man gennem de smaa Takster, som man ønsker at fastlægge, naa til en nogenlunde betydelig Indtægt. Men for at kunne vurdere dette vil det være nødvendigt, at vi fra Ministeriet faar et Udkast baade over, hvilken Takster man ønsker at fastsætte, og hvilken Dokumentmængde man paaregner at faa udfærdiget paa Dommerkontorerne. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister ikke ønsker, om jeg saa maa sige, ikke at have fast Bund under Fødderne;

det er nu altid rart at have, og navnlig naar man staar med et Amphibieforslag og skal have det gennemført, thi intet er værre for Amphibiebaade end Mose, og i den Retning er Forslaget ude paa Mosegrund, naar man taler om Indtægter uden at have nogetsomhelst Grundlag for en Beregning deraf.

I § 4, saaledes som den nu er affattet, er der jo nævnt en Række Dokumenter, som man skal kunne faa affattet paa Dommerkontorerne. Jeg vil gerne bede den højtærede Justitsminister nævne mig et praktisk Eksempel paa Dokumenter, som man ikke kan faa affattet efter denne Affattelse af § 4. Det vil interessere mig overordentlig at høre, hvad det er, der er tænkt paa, for det er vel ikke Meningen, at det altsammen skal kunne laves dér.

Der er dernæst som Kriterium for, hvad man kan faa udført paa Dommerkontorer, sat dette, at det, man skal have udført dér, er den rent formelle Affattelse af Skøder, Pantebreve o. s. v. Nu er der jo ingen Tvivl om, at det at skrive et Skøde er noget, som en nogenlunde rutineret Dommerfuldmægtig og Sagfører kan gøre halvt sovende og i hvert Fald samtidig med, at han deltager i en almindelig Konversation; det kunde jeg i hvert Fald i den Tid, jeg var Dommerfuldmægtig og praktiserede. (*Elmquist*: Men alle er heller ikke lige saa begavede som De). Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Elmquist med gripende Selverkendelse bemærkede, at ikke alle er lige begavede, men jeg tillader mig at tro, at der ikke hører mere end et Jævnmaal af Begavelse til for at kunne gøre dette rent formelle; i hvert Fald har jeg klaret mig i saa Henseende. Det, der er det vanskelige ved en Ejendomshandel, er imidlertid ikke at skrive Skødet, men det er at bistaa Parterne i at klare de mange forskellige Spørgsmaal, der melder sig, inden man naar saa vidt som til Skødet, at sige til den Mand, der kommer til en, om han nu er klar over, hvordan Pengeforholdene ligger, om han er paa det rene med, at den Prioritet, der staar dér, i Kraft af en eller anden Bestemmelse i den kan blive byrdefuld for ham om nogle faa Aar, om han er paa det rene med Betydningen af det og det Servitutforbehold eller den og den Brugsret. Alt dette skal en juridisk Konsulent gøre Parterne opmærksom paa, men det vil de ikke kunne kræve af